

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

· HVAR 8 DAG ·

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VETTERN FRÅN NORRA TREBERGA. — FOTOGRAF JOHN WALLGREN, MOTALA

15:DE ÅRG

DEN 23 NOVEMBER 1913.

N° 8.

Foto: Wisland, Stockholm.

Klische: Bengt Sjöberg.

Lustlagervärd

GUSTAF LAGERCRANTZ.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Vid de förflyttningar, som sistlidne sommar ägde rum inom k. flottans högre befäl, yppade sig, som man nog minnes, rätt mycken meningsskiljaktighet såväl inom som utom fackmännens krets. Men i ett stycke voro åsikterna icke delade: därom att vår marin i dittillsvarande varschefen i Karlskrona, kommandör Gustaf Lagercrantz erhållit en i hög grad på en gång duglig och förtjänt befälhavande amiral och kommandant i Karlskrona.

Henrik Gustaf Lagercrantz är född i Stockholm den 27 maj 1856, en yngre son till dåvarande löjtnanten vid artilleriet, sedermera landshövdingen, slutligen statsrådet och chefen för finansdepartementet Carl Gustaf Lagercrantz och hans maka Augusta Emerentia Carolina Zethelius, en dotter till den bekante brukspatronen Adolf Zethelius. Fädersnesläkten härstammar från Gäfle, hvarefter den ursprungligen kallade sig Gavelius, men valde sig vid nobiliteringen 1682 det nuvarande ättenamnet, som den sedan gjort berömdt icke blott i krigiska utan äfven i fredliga — vetenskapliga såväl som administrativa — värf. Icke minst var detta fallet med Gustaf Lagercrantz' fäder, om hvilken det med rätta blifvit sagdt, att han som både enskild och offentlig person var ett mönster af plikttröhet och att han slutligen för denna offrade sitt lif. Att denna plikttröhet för sonen blifvit ett föredöme, därom vittnar dennes egen lefnadsbana, ehuru han valde denna icke efter fadern utan efter farbrodern, som var generalmajor vid skärgårdsartilleriet och sedan blef viceamiral vid flottan. I förbigående kan anmärkas, att äfven mödernesläkten vid denna tid var på ett framstående sätt representerad inom vårt sjövapen genom kommandörkaptenen Adolf Viktor Zethelius.

Vid fjorton års ålder antogs Gustaf Lagercrantz till elev vid sjökrigsskolan, vid uppnådda tjuguet utexaminerades han därifrån och utnämndes samtidigt (1877) till underlöjtnant vid k. flottan. De år, som därefter följde, hörde till en period i vår marins historia, hvilken i afseende på materielanskaffningen icke hör till de ljusaste: först med den s. k. Svea-certens godkännande af 1883 års riksdag följde i detta hänseende bättre tider. Men för personalen och ej minst för Lagercrantz voro de åren som andra fyllda af sträfsamt, plikttröhet arbete. Under sina underlöjtnantsår genomgick han utom vanliga kommanderingar äfven kurs vid gymnastiska centralinstitutet och togs, sedan han 1882 erhållit sin löjtnantsfullmakt, äfven i anspråk för sjökrigsskolan. Befordran till kapten uppnåddes 1892 och han beordrades nu efter hvarannat att tillsammans med officerare af armén utarbete förslag till gymnastik- och bajonettfäktningsreglemente för armén och att deltaga vid föreslåendet af ändringar i ett tidigare uppgjort förslag till instruktion för sabelfäktning till fots. Följande år blef han äfvenledes ledamot i kommissionen för öfverseende af gällande stadga för sjökrigsskolan. Under sin kaptenstid gjorde han dessutom tjänst som sekond på pansarbaten "Svea" (1893), på korvetten "Norrköping" (1894) samt på pansarbaten "Göta" (1895) och fick i denna egenskap närvara vid Nord—Östersjökanalens invigning. I öfrigt förde han befälet öfver åttonde och tionde matroskompanierna, utövade chefskap på logementsfartyget "Stockholm" (1896) och på torpedkryssaren "Örnen" samt beordrades till tjänstgöring under chefen för flottans stab och i marinförvaltningen. Efter att 1899 ha utnämnts till kommandörkapten af andra graden innehade han under längre eller kortare tid chefskap för denna sistnämnda intendentafdelning och för sjöförvarsdeparte-

mentets kommandoexpedition och tjänstgjorde för öfrigt bl. a. som chef för skjutskolan och afdelningschef för de till denna skolas öfningar bestämda fartyg, som chef å chefsfartyget "Drott" (1900) och å korvetten "Freja" (1902). 1903 förordnades han att t. v. vara chef för marinförvaltningens intendentafdelning och blef senare chef för dess torpedafdelning. Sin fullmakt som kommandör erhöi han den 20 juni 1905, sålunda midt under den för flottan så ytterst kräfvande vakttjänsten under unionsupplösningssommaren. Han hade då ock varit medlem af den komité, som den 15 juli 1904 utläf sig i frågan om flottstationen i Stockholm.

Den 21 december 1907 förflyttades Lagercrantz' tjänstgöring på ett mera afgjort sätt till flottans huvudstation i Karlskrona. Han förordnades nämligen då i sammanhang med kommandör Ehrensvärds utnämning till chef för sjöförvarsdepartementet att tillsviare öfvertaga ställningen som varschef därstädes, ett förordnande, som vid Ehrensvärds afgång från statsrådstaburetten och åtföljande utnämning till chefsplats i Stockholm den 10 juni 1910 gjordes definitivt.

Det är allmänt bekant hvilken uppräckning Lagercrantz' utöfning af chefskapet på detta vårt lands förnämsta örlogsvarf medfört för detta. Nya och tidsenliga arbetsmaskiner anskaffades och allt kom i ett modernare skick, än man annars varit van att därstädes iakttaga. En mängd betydande arbeten, som under dessa år kommo till utförande, gäfv ock vittnesbörd om den drift och energi, som med Lagercrantz hållit sitt intåg på arbetsplatsen.

I sammanhang med amiral Sidners förflyttning till Stockholm innevarande år mottog Lagercrantz som ofvan nämnt utnämning till befälhavande amiral och kommandant i Karlskrona. "Befälhavande amiralen" är numera egentligen blott en titel, men såsom sådan innehar han den högsta tjänstegraden inom fästningen. Däremot har han i egenskap af kommandant en viss befälsrätt öfver all inom fästningens område förlagd personal af såväl flottan som armén och är jämväl i egenskap af stationsbefälhavare högste trupprechef på platsen öfver flottans personal därstädes.

I hvilken grad amiral Lagercrantz förstätt förvärfva sig allmän aktning och allmänna sympatier å den plats, där han sedan 1907 är verksam, därpå har han redan erhållit talrika bevis. Hans medborgare ha kallat honom till stadsfullmäktigt i Karlskrona stad och äfven landstingsmannaupdraget har kommit på hans lott. Den 16 november utsåg honom K. Örlogsmannasällskapet till sin ordiörande. Den svenska allmänheten känner sig ock trygg, så länge den vet, att kommandantstaiven i vårt lands viktigaste kustfästning hvilar i hans fasta och erfarna hand.

* * *

(Text till bild å sid. 115)

De Gamlas Dags utställning på Konstakademien i Stockholm öppnades den 15 nov. kl. 2 med besök af kronprinsparet, prinsessan Ingeborg och prins Eugen. Senare på dagen blef utställningen tillgänglig äfven för allmänheten, hvilken strömmade till i betydande mängd. Utställningen hvilken ordnats af arkitekt Törnqvist och bankkassör Ottergren kommer att hållas öppen en tid framåt. Behållningen tillfaller föreningen De Gamlas Dag att användas för dess välgörenhetsarbete.

KVINNLIGA DONATORER.

Foto. Flodin, Stockholm.

Kliche: Bengt Sjöqvistsparre
FRU EMILY WIJK, F. DICKSON, GÖTEBORG, har donerat kr. 300,000 till hem för själfvårdsörjande kvinnor.

Fru Emily Wijk, född Dickson, har till Göteborgs stadsfullmäktige, under förutsättning att staden kostnadsfritt uppläter tomplats, erbjudit en gåfva af 300,000 kr. till uppförande af en byggnad med hyresfria bostadslägenheter för kvinnor, som äro eller varit själfvårdsörjande, och hvilka för sin utkomst kunna vara i behof af ett sådant understöd. Understödstagarne få dock ej tillhöra den egentliga arbetareklassen. Utöfver ofvannämna betydande belopp erbjuder donatrix, 60,000 kr., hvaraf afkastningen skall användas till byggnadens underhåll samt till bestridande af kostnader, som gåfvans mottagande kan medföra för staden.

Enkefru Galathée Lamm, född Jacobsson i Stockholm, hviiken afled i slutet af okt. har till olika välgörande ändamål donerat en summa af 284,000 kr. däraf 100,000 kr. till upprättandet af ett konvalescenthem för personer som vid något af hufvudstadens sjukhus behandlats för tuberkulos, 100,000 kr. till behöfvande blinda från Stockholm samt 84,000 kr. i olika poster till en del andra ändamål.

Det märkliga Nådendalssigillet från 1400-talet. Förra året hittades som bekant vid Rätgräva i Mosås s:n

FRU GALATHÉE LAMM, F. JACOBSSON, STOCKHOLM, har donerat kr. 284,000 för konvalescenthem, för blinda o. a. filantropiska syften.
Foto. Dahlöf, Stockholm.

i Nerike af landbrukaren Carl Halling en unik sigillstans af brons (diam. 48,5 mm., tjockl. 3 mm.) hvilke af intendenten Hugo Hedberg i Örebro inköptes och på vissa vilkor skänktes till Länsmuseet. Stansen visar: Heliga Birgitta knäböjande framför en pulpet med en uppslagen bok; öfver henne Kristi hufvud inom en molnkrans och från detsamma utgående ett språkband med inskr. i minuskler: tu es sponsa mea (= du är min brud) omskrift i minuskler: S Monasterii vallis gracie terre fi landie (= Klosteret Nådendals i Finland sigill); bakom henne en stol, mot hvilken vandringsstafven med den evigt grönskande kvisten står lutad. Klosteret i Rom och Holland som erhållit lackaftryck af detta sigill hafva uttryckt sin särdeles stora tacksamhet härför. — Det dyrbara sigillet skall förbli i Länsmuseet så länge intendenten kvarstår på sin post hvarefter det skall tillfalla Nationalmuseet i Stockholm.

Foto. Mellquist, Örebro.

DET MÄRKLIGA NÅDENDALS SIGILLET FRÅN 1400-TALET funnet i Nerike.

Kliche: Bengt Sjöqvistsparre.

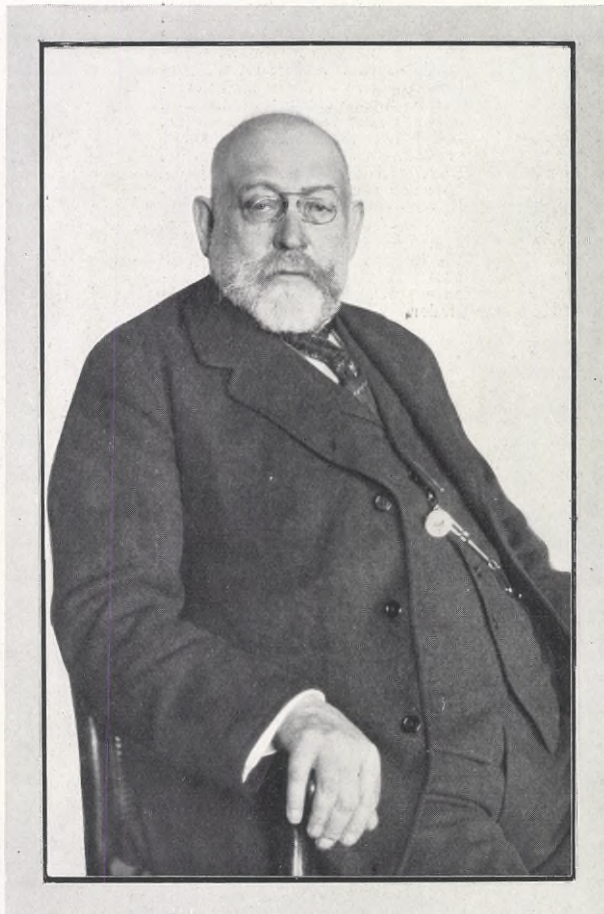
H. S. D.: STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DE GAMLES DAGS UTSTÄLLNING på Akademiens för de Fria Konsterna. (Text å sid 114).

CARL C:SON OCH SOPHIE BONDE †.

Den 16 nov. spred telegrafen ett i särskild grad gripande dödsbud, då den meddelade, att Andra kammarens talmän, friherre Carl Carlsson Bonde och hans maka Ulrika Sophie Bonde, född Beck-Friis, så godt som samtidigt inslumrat i döden. Intendera dödsbudet kom oväntadt. Men att de båda makarna efter ett ovanligt lyckligt samlii också fingo följäs i döden, var ett så sällsynt och egenartadt förhållande, att underrättelsen framkallade ett mer än vanligt medkännande.

Att här skildra friherre Carl Carlsson Bondes lifsgärning torde vara öfverflödigt icke blott därför att det för ej längesedan (H. S. D. årg. XIV n:o 19) i denna tidskrift skett, utan äfven emedan denna lifsgärning är så allmänt känd. Hans på en gång fint bildade och representativa personlighet hörde till dem, af hvilka intet land har för många, och hans bortgång framkallar i särskild grad saknad, därför att i vårt land af sådana finnas så få. Platsen på Andra Andra kammarens talmansstol blir för visso icke lätt att fylla och när man tänker på, hvad frih. Bonde betydte för svensk representation i det internationella samkvämet, vare sig det gällte näringslifvets kraf eller insatser i fredsörelsen och andra ideella nutidssträfvanden, kännes ett om möjligt ännu större tomrum. Äfven vetenskapen står sörjande vid hans bår; den historiska forsk-

Det sannolikt senaste porträttet, taget i februari 1913.

H. S. D. S. STOCKHOLMSTOGRAP. Kliche: Bengt Silfverparn.
FRIHERRE OCH FRIHERRINNAN BONDE Å ERIKSBERG,
foto. taget vid silfverbröllopsfesten därstäles i september 1901.

ningen hade i honom icke blott en nitisk främjare, utan äfven en lycklig utöfvare. Och till huru vida kretsar sträcker sig icke förlustkänslan, när man erinrar sig den spirituelle umgängesmannen, som med samma lätthet rörde sig i alla de vidt skilda samhällskretsar, inom hvilka man sökt och erhållit medverkan af hans älskvardhet, gemytlighet och goda hjärta?

Friherrinnan Ulrika Sophie Bonde hörde väl icke i samma grad som sin man offentligheten till, men de, som kände henne, vittna, att i henne fanns något af samma ädla metall som hos denne. Född den 11 maj 1852 tillhörde hon den på karaktärens och hjärtats vägnar lika rikt utrustade Beck-Friis'ska ätten: hon var äldsta barn till greve Corfitz Augustin Beck-Friis till Börringe kloster och hans maka Kristina Nordenfelt. Icke minst de underlydande på Eriksbergs gods skola länge med saknad minnas den goda husrude i henne förlorat.

Närmast sörjas de hädangångna af barn, tre söner och tre döttrar, af hvilka äldste sonen, hofjägmästaren, friherre Carl Gotthard Bonde nu öfvertager fideikommisset.

Af de yngre sönerna är en t. f. andre sekreterare i Utrikesdepartementet och en fil. kand. i Upsala. Äldsta dottern är gift med frih. G. Wrangel von Brehmer på Håckeberga i Skåne.

Den 12 november afled i Stockholm en man som på sin tid hört till Dalarnes mest framstående, f. brukspatronen Martin Nisser.

Samuel Martin Nisser var född i Stockholm den 28 augusti 1840, son till dåvarande kammarförvanden i Krigskollegium, sedermera krigsrådet Samuel Conrad Nisser och hans maka Johanna Vilhelmina Netzel. Fädersläkten, som invandrat från Tyskland under Sveriges stora krig därstädes, hade under de två hundra år, den varit bosatt här, inom sig räknat framstående män på de mest skilda områden: på kyrkans och vetenskapens, ej mindre än på näringarnes och inom krigaryrket. Martin Nisser ägnade sig åt bergsvetenskap och bergsbruk. Stud. i Uppsala 1858 aflade han därstädes 1863 den vid denna tid för inträde i bergstaten föreskrifna bergsexamen samt genomgick därefter 1865—

66 högre bergsskolan i Falun för att tekniskt fullborda sin utbildning. Efter att sedan under kortare tider ha varit bokhållare vid Mölnbacka bruk och biträdande bärgrmästare i fjärde distriktet blef han 1871 föreståndare för den efter högre bergsskolans sammanslagning med Tekniska högskolan nyinrättade bergsskolan i Falun, som hade till uppgift att utbilda bruksbetjante i lägre grader samt förmän och grufvogdar. På denna plats verkade han med nit och framgång ända till 1884 då han helt övergick i den praktiska bergshandteringens tjänst.

Nämnda år blef Nisser nämligen disponent vid det år 1871 grundade Klosters aktiebolag, som äger Stjärnsunds och Långshyttans bruk, båda belägna i Husby socken i Dalarne och förenade med hvarandra genom bolagets 28 km. långa järnväg från Byvalla å norra stambanan. Båda bruken genomgingo under Nissers insiktsfulla ledning en storartad utveckling. Vid Långshyttan nyanlades bl. a. 1904 ett Martinverk för en 15 ton basisk ugn med för densamma anordnad elektrisk kraftstation. Till bruken hörde dessutom betydande landegendomar och malmfyndigheter. Från disponentbefattningen vid Klosters aktiebolag trädde Nisser tillbaka först 1908.

Om det anseende Nisser åtnjöt på bergshandteringens och järnindustriens område, vittnade bl. a., att han under en följd af år (1895—1902) af bruks-societeten insattes som fullmäktigt i Järnkantoret.

Nissers förmåga togs emellertid i anspråk äfven för allmänna medborgerliga värf. Redan 1886 invaldes han i Kopparbergs läns landsting, i hvilket han under flera år innehade vice-ordförandeplatsen. I likhet med sin farbroder och två sina kusiner fick han af detta jämväl förtroendet att i Första kammar-representera Kopparbergs län (1892—1907). Under de nitton riksmöten han bevisade tog han liflig del i riksdagsarbetet och insattes redan vid 1893 års riksdag i bevilningsutskottet, där han fortfor att

F. 1840. † 12 NOVEMBER.

Efter porträtt i olja.

hafva säte ända t. o. m. 1906. Nissers flesta inlägg i debatterna rörde ock till bevilningsutskottet hörande ärenden. Han häfdade genom dessamma strängt konservativa och protektionistiska åsikter, men var på ett område en afgjord framstegsman: på sockerbeskattningens. Redan 1893 inlade han en gensaga mot det då införda systemet att premi- era nyanlagda sockerfabriker, hvilket system snart skulle komma att visa sina fördärfbringande verkningar, och jämte hr K. G. Karlsson var han den förste, som för denna industri (vid 1902 års riksdag) påyrkade råmateri- albeskattningens ersät- tande med den rättvisare produktbeskattning, hvil- ken två år senare efter föregående kommittéut- redning vardt af riksdag- en beslutad.

I öfrigt må från Nissers riksdagsmannatid antecknas, att han var en af undertecknarna af de

stora flottanslagsmotioner, som under senare hälften af 1890-talet väcktes och väsentligt bidrogo till sjöförsvarets kraftiga utveckling vid tiden kring sekel- skiftet.

Af regeringen togs Nissers sakkunskap på det skattepolitiska området i anspråk för de år 1895 anordnade kommittéarbetena för bevilningsförordningens omarbetande i modern riktning, arbeten, hvilka dock först vid 1902 och 1910 års riksdagar ledde till resultat.

Till illustr. å sid. 123.

Den berömda engelske naturforskaren *Alfred Russel Wallace* afled den 7 nov. i London i den höga åldern af 92 år.

Wallace räknas som en af skaparna af den moderna naturforskningen, inom hvilken hans namn står vid sidan af Darwins. I juli 1858 framlade han samtidigt med Darwins afhandling öfver samma ämne ett arbete om arternas utveckling. I visst afseende skilde sig Wallace dock från Darwin. I olikhet med denne ansåg han, att det andliga lifvet hos människan endast kunde förklaras genom ingripande af en ny kraft i utvecklingen. Denna hans åsikt förde honom på 1870-talet öfver till spiritismen, som i honom hade en iirig förkämpe. Bland hans mest bekanta vetenskapliga verk kunna nämnas det stora arbetet om den malajiska arkipe- lagen, för hvilket han 1870 tillerkändes Geografiska sällskapets i Paris stora medalj, "The geographical distribution of animals", "Tropical nature" m. fl.

OSÄKERHETEN VID JONSERED.

Foto. Rockström, Göteborg

X-ticket: Bengt Silfverstjerne

1. TOTALVY ÖFVER PLATSEN FÖR JONSEREDS-RASEN: Tagen i dessa dagar från spetsen af det provisoriska vinkelspåret, hvilket synes längst till höger och vänster. Riktningen Göteborg—Stockholm går från vänster till höger. Innan det stora raset, gick bana och landsväg utanför den nyanlagda banvallen som synes i bildens midt. Den nya landsvägen löper nu rundt om den lilla vik af Aspen som bildades vid det stora jordskredet. Till höger vid denna vik står den del af Svartåtorpet som ej sjönk i Aspen vid jordraset. Den nya banvallen, öfver hvilken tågen skola i sinom tid gå, är ännu under arbete. Det hela lämnar en utomordentligt god bild af denna ständigt aktuella plats.

2. BILD FRÅN ETT AF DE SENASTE RASEN, då några godsvagnar, tillfölje banvallens sättning, urspårade och åkte utför.

3. SKONERTEN OTHELLO som inbogsrats i Ystads hamn. — Foto. Marcus, Ystad.

Foto: Atsberg & Prentz, Stockholm.

K. Svenska Vetenskapsakademien har tilldelat årets fysiska Nobelpris till professorn vid universitetet i Leyden d:r Heiki Kamerlingh-Onnes för

hans undersökningar öfver kroppars egenskaper vid låga temperaturer, hvilka bland annat ledt till framställningen af flytande helium.

(Forts. å sid 123.)

Källa: Kon. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sölm-Og

"MALMSLÄTTSKOMMISSIONEN."

Efter fotograf.

«Utsk.: Ernst Nilfversparre.

1912 ÅRS JÄRNVÄGSKOMMISSION ANGÅENDE TRAFIKSÄKERHETEN.

Fr v. till h. sittande: ledamöterna yrkesinsp. D. Kempe, presidenten B. Hasselrot (ordf.), prof. J. G. Richert; stående: trafikdir. A. Norrby, riksdagsm. N. Persson samt sekreterarne aman. fil. lic. F. W. E. Sandberg och byråass. O. O'son Brynolf (tekn. sekr.).

Den kände amerikanske författaren mr *Price Collier*, bekant bl. a. för sina värdefulla arbeten om amerikanska och europeiska samhällsförhållanden, har i höst under någon tid vistats här i Sverige för att samla material till det verk om Nordens folk, han hade under utarbetande. Varmt intresserad af vårt land, om hvars utvecklingsmöjligheter han hyste en synnerligen hög tanke, medförde han de bästa intryck härifrån, då han för några veckor sedan fortsatte färden till Danmark. De där bedrifna fortsatta studierna fick ett lika plötsligt som beklagligt slut, i det att mr Collier, vid tillfället gäst hos greve Wedell på Tybrind, den 3 nov. under en jakt träffades af ett slaganfall och afled.

Under sin vistelse i Sverige besökte mr Collier äfven det nordligaste Norrland och vi äro i tillfälle att här återgiiva en fotografi af honom och den kände lappmannen Per Henriksson Kuhmoinen, tagen i slutet af okt. vid Nuotjamaure lappläger.

PRICE COLLIER,* den i dagarne aflidne bekante amerikanske skriftställaren som nyligen besökte Sverige. Ett sannolikt senaste porträtt, taget under vistelsen i Lappland och vid ett samtal med den kände lappmannen Per Henriksson Kuhmoinen.

För H. B. D. af fotograf Borg-Mesch, Kiruna.

ÅRETS NOBELPRISI LITTERATUR.

Årets litterära Nobelpris har af Svenska Akademien tilldelats den indiske skalden *Rabindra Nath Tagore*.

Pristagaren, som föreslagits af mr T. Sturge Moore, medlem af "The royal society for literature of United kingdom" hyllas i sitt hemland, Bengalen, som en stor och oförliknelig diktare, men är utanför dess gränser — om man bortser från en del exklusiva, litterärt intresserade anglosachsiska kretsar — en i det närmaste okänd författare.

Tagore är född 1861 i Kalkutta och tillhör en högstående indisk släkt, utmärkt för kulturella intressen och konstnärlig begåfning. Hunden knappast öfver gosseåren gjorde han sig ett namn som skald, studerade som sjuttonårig ett år vid University College i London, återvände därefter till Indien och utvecklade under de följande åren en rik författareverksamhet. Från

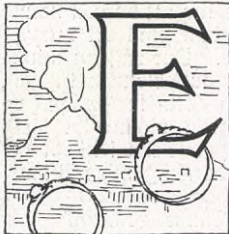
Efter en blyerstekning. *Den indiske folkskalden RABINDRA NATH TAGORE.*

denna tid föreligga ett betydande antal romaner, dramer och lyriska dikter. Efter ännu ett besök i England tillbrakte Tagore fem år som eremit vid Padmafloden, hvilken religiösa samlingsstid följdes af en måktig och glansfull poetisk alstring. Förra året lämnade Tagore för tredje gången sitt fädernesland och har sedan dess besökt Amerika, Frankrike och Tyskland men vistas f. n. åter i sitt hemland.

Det är endast helt kort tid — ett år — som Tagores diktning varit tillgänglig för den västerländska världen. Den diktsamling, som först fäste uppmärksamheten vid honom och gjorde hans namn berömdt äfven där är "Gitånjali" (Sångoffer), af författaren själf med mästarihand på rytmisk prosa öfverförd till engelska språket. Utom dessa sänger, ett urval af diktarens sublima religiösa poesi, föreligga i engelsk öfversättning "The gardener," en samling lidelseberusad kärlekslyrik, samt en volym noveller "Glimpses of Bengale Life". Af dessa arbeten kommer "Gitånjali" att i svensk öfversättning under den närmaste tiden blifva tillgänglig i bokhandeln. Valet har i England hälsats med varmt gillande, medan man i Tyskland ställer sig kyligt förvånad.

RINGARNA.

FÖR HVAR 8 DAG AF **ANDERS ÖSTERLING.**

FÖRMIDDAGSSOLEN föll in genom det lilla kajutaktiga fönstret åt Arno och dröjde med vällustigt glitter på juvelerarens tusentals smycken af guld och silfver. Det unga paret framför disken tog sig god tid; herrn blickade ut genom fönstret, där ljus och vatten spelade; damen hade slagit sig ner på en stol.

— Den här gröna är lustig, sade hon. Den tycker jag om.

Herrn böjde sig öfver hennes axel.

— Hvad är det för sten? frågade han.

— Krysofras, svarade den gamle juveleraren. Rätt vacker, men lämpligast för en signetring. Smaragden är ju finare.

Han räckte fram en smaragdring. Men damen hade redan tryckt krysofrasringen på fingret.

— Jag tycker om den färgen, sade hon. Grön som campagnan. Hvad säger du?

Han såg på henne med en leende blick och de möttes i situationens barnsliga nöje. De kommo från Cascinerna, de hade åkt i järnekarnas skugga, och de hade talat om det förestående afskedet. Han måste resa norrut, och förmodligen skulle de aldrig åter ses. Förstämda och håglösa hade de stigit af droskan vid Ponte Vecchio och gått in mellan dess många krypin af guldsmedsaffärer. Så hade de fått infallet att köpa ett souvenir, en enkel ring eller dylikt, eller rättare hvars en af samma slag. Därför stodo de nu här.

— Godt, sade han, är du verkligen nöjd med krysofrasen? Finns det en till likadan?

Juveleraren tog fram en annan och åsåg med ett diskret leende, hur de tvenne främlingarna provade ringarna på hvarandras händer. De måste själfva le med, när de hade hvar sin gröna ring på fingret. Det såg ut som ett slags trolsk förlöfning, och dock var det fråga om ett afsked.

— Så vet jag, sade han, att så länge du bär den ringen, skall du i alla fall tänka på mig ibland. En vacker dag skall du sannolikt finna den smaklös och tarflig. Men till dess alltså, till dess blir den ett minne af den här dagen och den här kvällen.

Rundtomkring dem glittrade all världens smycken, briljanter och pärlhalsband, ametister i silfverfili-gran, medaljonger med Dantes profiler i emalj, mosaiker och nipper från golv till tak. När vagnsbullret för ett ögonblick upphörde, kom flodsorlet stigande underifrån och den halfdunkla interiören blef härigenom hemlighetsfullt lefvande. Den gamle juvelerarens ansikte var blekt och aflägsset; de voro ensamma, de stodo i kajutan på ett lustskepp, som nu plötsligt landade efter sin seglats.

Så gingo de ut.

Hvad de gröna stenarna lyste bjärt och trotsigt på deras händer, när de möttes på restauranten om ett par timmar! Det sista vinet, den sista samvaron, det sista leendet öfver bordet! När han såg henne där, vemodigt blid, tankfullt betraktande sin ring, måste han beklaga, att han skulle resa just nu, ehuru han i hemlighet hittills tänkt med tillfredsställelse på denna naturliga avslutning. De hade mötts för en vår, båda som fria människor, men utan tanke på att binda hvarandra. Nu skulle deras korta lust endast vara bunden vid en ring. Han lyfte sitt glas:

— För våra minnen, sade han.

II.

Fram på sommaren fick han ett bref med italiensk stämpel.

— Din ring har ej lämnat min hand, sedan du for. Häromdagen på en tébjudning hos arkeologen var det en herre, som sade att den ej var smakfull. Den är ett minne, svarade jag. Det måste vara ett mycket vackert minne som kan göra ett så dåligt arbete värdefullt för er, sade han. Fru Valman, finskan, visade mig häromdagen en smaragdring, som hon fått af sin man, och den var verkligen vacker. Kanske borde vi hellre ha tagit en smaragd, men du vet — jag frågar så litet efter sådant. Är din afhandling tryckt nu? För en tid sedan bad Merelli, målaren, att få göra mitt porträtt, och jag gick dit några gånger; han har en vacker atelier på Lungarno Torrigiani. Men en morgon blef han alltför kärvänlig mot mig, och jag har ej gått dit oftare. Det var synd, ty porträttet artade sig bra, jag hade min gula råsilkesskjäring, som du uog minns, den jag hade på min födelsedagsfest, när vi dansade på taket — — —

Han svarade:

— Den gröna ringen lämnar mig inte. Hur många gånger dagligen ser jag ej på den och tänker på dig och alla våra stunder! Men du har rätt, vi skulle ha tagit något mer diskret än denna gröna sten, som skär folk i ögonen. Särskildt här uppe i Norden är man ej van vid sådant, och så är den ju alltför billig för att bäras af en dam; jag behöfver väl ej säga, att om den genererar dig, skall du ej bry dig om att bära den. Skola vi någonsin åter ses och i så fall — under hvilka förhållanden? Jag efer rätt ensam, har mycket arbete; i höst skall jag disputeras. Lef väl! jag kysser dig i tanken så länge du tillåter det — — —

Dessa bref följdes af andra, som fortfarande innehöllo anspelningar på de gröna ringarna. Än hade någon uttalat en och annan gissning beträffande deras affektionsvärde, än hade stenen lossnat och ringen måst repareras. Stundom lofvade de hvarandra högtidligt att aldrig bortlägga dessa ringar. Som minnen af ett lyckligt intermezzo skulle dessa helt visst hämnas med någon olycka. De gingo med på den oskyldiga vidskepelsen båda, och i fantasien fortsatte de äfventyret, sådant det nu hade varit, ej olik många andra resenärers, en smula banalt för eftertanken, men likväl öfvergjutet af den florentinska himlens välsignelse. I själfva verket hyste knappt någon af dem en uppriktig önskan att återknyta förbindelsen, men de ville gärna dikta Så hände det, att svärmeriet i stället för att föregå det mera materiella i deras förhållande kom efteråt, när de ej längre sågo hvarandra. Denna svärmiska stämning frammanade alla de ögonblick, som för stunden ej varit dem tillräckligt dyrbara, och den lilla scenen i juvelerarboden fick återåt en klärob-skyr, som tycktes komma från andra ljuskällor än den värglittrande floden, till hvars sorl de den gången hade lyssnat.

Men småningom tröttnade de att skriva, och deras brefväxling upphörde.

III.

De återsågo hvarandra efter fem år vid en badort på västkusten.

En grå regnmulen kväll gick han från hotellet till societetshuset; han kände ingen af de herrar och damer, som sutto längs väggarna i den stora danssalen, där kapellet spelade någon operettvals utan att ännu någon vågade dansa. I detta ögonblick anlände emellertid den tongivande kammarherren

med en flock damer och officerare. Dansen kunde börja. Han gick efter en stund fram och bugade sig för en dam, föreställde sig och bad om en dans. Den unga damen mönstrade honom med en blick full af en förmögen familjs själfmedvetande och beviljade därpå främlingen en dans. Medan han rörde sig öfver golvet kände han sig iakttagen från ett visst håll, och han ryckte till, när han upptäckte sin väninna från Florens. Hon satt, klädd i hvit *comme-il-faut*-klädning bredvid en undersätsig herre, i smoking. Efter dansen möttes deras blickar, och hon vinkade honom till sig, när han på afstånd hälsade.

— Tillåt mig föreställa min man, konsul Selig. Doktorn och jag ha sett hvarandra i Italien.

Han satte sig och talade hit och dit, en smula förvirrad. Hon som kvinna var däremot i utmärkt jämvikt, föreföll det.

— Vi bo i Hamburg, vi ha en villa vid Hofweg, berättade hon. Glöm ej att hälsa på oss, när ni passerar härnäst! Min man ville en gång pröfva de svenska baden, och så foro vi hit. Det är första gången jag är hemma sedan sex år. — Här är mycket nått, bekräftade mannen. Aber sehr langweilig.

Badortsläkaren kom förbi och begynte på grammatikalisk tyska ett samtal med konsuln.

— Ska vi röra på oss ett slag, sade frun. Aria fresca, heter det inte så? Jag har ej alldeles glömt bort italienskan. Hemma i Hamburg håller jag *Illustrazione italiana*, som jag föredrar framför *Die Woche*.

De kommo ut på verandan. De talade ej längre. De gingo ned till det gråbleka hafvet, hvarifrån en sorgsen fyr sände hvitt ljus öfver de närliggande öarnas bergskonturer. De satte sig på en bänk.

— Och du är ännu ungtkarl, sade hon.

— Ja.

— Hvarför?

Han ryckte på axlarna, men för att bereda henne en smula tillfredsställelse såg han med ett uttryck af vemod in i hennes ansikte. Det såg en smula slocknadt och glädjelöst ut i det bleka nattljuset. Det föreföll honom som om detta tecken på en från hans sida simulerad känsla skulle ha glädt henne. Hennes drag lyste upp. Men i nästa sekund fingo de ett uttryck af barnslig missräkning, när hon sade:

— Kan du tänka dig, den gröna ringen, *din* gröna ring tappade jag, när vi voro ute och seglade i söndags. Eljes har jag burit den hvarje dag och tänkt på dig — ofta, ofta.

Samtidigt grep hon hans hand för att betrakta pendangen till sin ring. Hon släppte handen med ett utrop — ringen fanns där icke.

Tusen impulser genomkorsade mannens hjärna. Han visste, att han någon gång för längesedan upphört att bära ringen, men kunde ej genast finna någon giltig förklaring.

— Du har den ej längre, sade hon.

— Jo visst, sade han ifrigt, men jag bär den inte.

— Hvarför?

— Jag vet inte, sade han till sist en smula otåligt.

Hon satt tyst. Han hoppades att hon skulle le, han fann situationen en smula löjlig. Men hon förblef allvarlig. Slutligen reste hon sig.

— Jag får gå in, sade hon, jag vill endast säga det, att du borde i alla fall ha kunnat ha den kvar, ringen menar jag. Hvad mig angår, kan du förstå, att min man under inga förhållanden skulle ha tillåtit, att jag bar en sådan främmande ring.

I societetshuset spelade kapellet just upp en *one-step*. Haf och himmel mulnade. Helt visst skulle det inom kort börja regna.

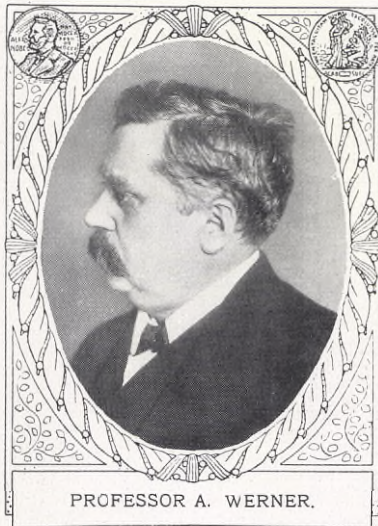
ÅRETS NOBELPRIS I FYSIK OGH I KEMI.

D:R H. KAMERLINGH-ONNES,

Forts. fr. sid. 119.

Det kemiska Nobelpriset har af Vetenskapsakademien tilldelats professor vid universitetet i Zürich d:r Alfred Werner för hans arbeten rörande atomernas bildningsförhållanden inom molekylern, hvarigenom han belyst äldre och öppnat nya forskningsområden särskildt inom den oorganiska kemien.

PROFESSOR A. WERNER.

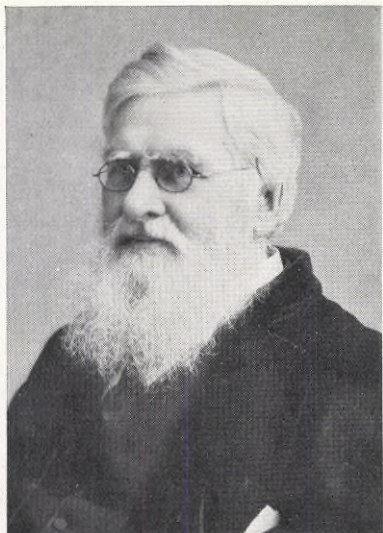
Professor Kamerlingh-Onnes, född 1853, är till börden holändare. I 1879 blef han fil. d:r och utnämndes senare till professor vid universitetet i Leyden, där han förfogar öfver ett köldlaboratorium, världens lörnämsta, som besökts af forskare från alla länder hvilka önska utföra vetenskapliga specialundersökningar vid låga temperaturer. Kamerlingh-Onnes mest bekanta arbete är förtätningen af helium, den sista af de som "permanent" betecknade gaserna och hvilken trotsat en mängd af andra forskare tidigare gjorda försök till kondensering.

Professor Alfred Werner är en 45 års man och till börden tysk.

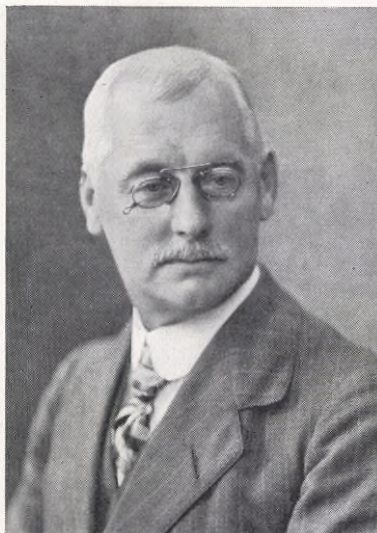
Efter porträtt.
Nobelpristagare i Fysik.

Hans teoretiska och experimentella arbeten på den oorganiska kemiens område ha under det senaste decenniet bestämtriktningen af denna vetenskapsgrens utveckling och satt frukt i en mängd olika specialundersökningar af skilda forskare.

Hushållningssällskapens ombud sammanträdde den 10 nov. till konferens i Landbruksakademiens

PROFESSOR A. R. WALLACE, den ryktbare engelske vetenskapsmannen, Darwins medhjälpare. Text å sid. 117.

PSEUDONYMEN "BERNDT FREDGREN". Den danske författaren PETER FRISTRUP, i dagarne afliden. Text å sid. 124.

Efter porträtt.
Nobelpristagare i Kemi.

stora sal, Stockholm. Grefve Gilbert Hamilton, som under en lång följd af år fungerat som landbruksriksdagens ordförande, mottog på enträgen anmodan ånyo ordförandskapet. Till vice ordförande omvaldes bruksägare G Ekelund. Under riksdagen, hvilken pågick till och med den 15 nov., förekom till behandling ett stort antal frågor, berörande olika grenar af det svenska landbruksväsendet.

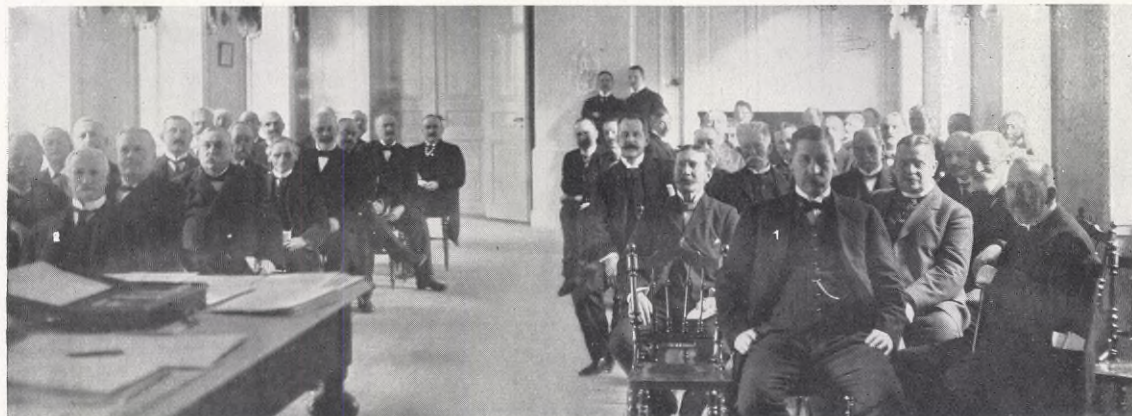

Foto. Ellquist, Stockholm.

FRAN LANDBRUKSRIKSDAGEN å K. Landbruksakademien. T. h. synes Jordbruksministern, Statsrådet A Peterson (1), t. v. ordf. grefve G. Hamilton (2).

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverqvists, Sthlm.—Og.

Vid den Carmenföreställning K. Teatern gaf den 10 nov., hade titelpartiet anförtrots å den unga sympatiska sångerskan fröken *Karin Branzell*, som därvid genom sin klangfulla altröst och dramatiska framställningskonst vann en betydande framgång, samstämmigt vitsordad af kritiken.

Fröken Branzell, ännu helt ung — 21 år endast — har bakom sig en sällsportlyckosam konstnärdebut. Vid en arbetsstugefäst ute vid Värtan för fem år sedan, vid hvilken hon medverkade, uppmärksammades hon för sin vackra röst af kronprinsessan *Margareta*, hvilken sedan för henne öppnade vägen till det sångens lyckoland, som redan länge utgjort det hägrande men till synes uppnåeliga målet för hennes längtan.

Efter studier i sång för fru *Hofer* och i plastik för fru *Hjortberg* debuterade fröken Branzell förra sommaren på Operan vid

Foto. J. Larv, Sthm.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

FRÖKEN KARIN BRANZELL,
En ny Carmen-succès.

Olympiska spelens fästföreställning såsom furstinna i "Izeyl"-debuten, en framgång, följdes snart af nya roller, Anneris i "Aida" och Nancy i "Martha" m. fl. Äfven större uppgifter ha anförtrots å henne, Ortrud i "Lohengrin" vid Wagnerjubileet i våras samt nu senast Carmen.

Fröken Branzell, som i höst med treärigt engagemang bundits vid K. Teatern är dotter till folkskoleöfverläraren A. Branzell i Stockholm.

(Till bild å sid. 123.)

Enligt nu föreliggande upplysningar har den i dagatle i Köpenhamn afidne kände danske dramatiska författaren *Peter Fristrup* varit identisk med den *Berndt Fredgren*, hvilken för scenen bearbetat de af Seländerska sällskapet med så stor framgång gifna pjäserna; "John Hall", "Lifvet på landet", "Fänrik Stål", "Den gamla goda tiden" och "Stormyrtsösen". "Berndt Fredgrens" verkliga, af den teaterintresserade allmänheten ifrigt efterforskade namn har varit höljdt i fullständigt dunkel ända tills nu då det yppats af dir. Seländer, som genom Fristrups död ansett sig löst från sitt till honom gifna tysthetslöfte.

Efter fotografier.

GREKLANDS SENASTE KRIGSMINNEN:
ÅRSDAGEN AF SALONIKIS INTAGANDE AF GREKERNA firas
med truppevy inför kronprins *Georg* (x).

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

DEN NYAFTÄCKTA MINNESSTENEN ÖFVER KONUNG
GEORG å platsen där han mördades den 18 Mars d. å.

Foto. Lamm, Stockholm.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

SV. MOTORKLUBBENS ORIENTER- OCH TILLFÖRLITLIGHETSTÄFLAN D. 16 NOV. Stockholm—Uppsala—Dannemora—Rimbo—Stockholm. Misslyckad tillfölje ojarbara vägar

FOTBOLL.

Svenska serien. A. I. K. led söndagarne den 10 och 17 nov. tvänne förkrossande nederlag mot Göteborgskamraterna (1—6) och Ö. I. S. (1—5). Målsiffrorna äro icke de afgörande för omdömet om dessa matcher utan den omständigheten att A. I. K:s spel till fullo förklarar nederlagen. Laget synes nu svagare än någonsin; endast Ansen och Malm syntes vara i god form. Malm's goda backspel räddade mängden förtvillad situation. A. I. K:s målvakt bör under det lifliga bombardemanget hafva fått god träning och förtjänar för öfrigt beröm.

Ö. I. S. har tills dato under årets lopp spelat 12 matcher mot stockholmslag. En match har förlorats (2—4), 3 blivit oafgjorda (1—1) och 8 slutat med seger. Ö. I. S. har i dessa matcher gjort 48 mål och förlorat 13. Att Ö. I. S. trots alla motigheter likväl vann Svenska mästerskapet synes ju sålunda vara en ödets rättvisa.

G Å.

En nyhet å Göteborgs museum. I museets zoologiska afdelning har i dagarne uppställt en ny sevärdhet, ett exemplar af den största levande antiloparten — Eland eller Älgantilopen — (Taurotragus oryx).

Frånsett huvudet har djuret föga utseende af antilop, snarare liknar den med sin kolossala kropp och sina kraftiga, groiva ben en stor ox, en likhet som äro mera framträder då man ser den starkt utvecklade dröglap-

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

HANNES KOHLEMAINEN, den finske mästerlöparen, sätter nytt världsrekord i täflan i Amerika å 10 eng. mil med 51 m. 3²/₅ sek. ÖGONBLICKSBILD FRÅN TÄFLINGEN.

Hannes Kohlemainen, den kände finske löparen vistas i. n. i Amerika och löper under Irish American Athletic Clubs färger. Den 1 nov. deltog han i en löpning å 10 eng. mil. Efter första halfmilen ledde han hela loppet, eiter 3¹/₂ mil och uppåt ramlade alla hittills noterade rekord. Loppet fullbordades på 51 m. 3²/₅ s. och därmed var Bonhags världsrekord som sattes 1909 slaget med 1 m. 31²/₅ s.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

R. WESSBERG, TRELLEBORG, hvilkens seger i Skånska Motorklubbens "Skåne-rund"-täflan den 19 okt. man förgäfvjes sökt omintetgöra genom diskvalifikation.

pen. Dess likhet med älgen är skäligen minimal, orsaken till att Holländarne gaf honom namn efter detta djur är svår att förstå. Tidigare har arten jemte ett par hvitstrimmiga nära släktingar varit utbredd öfver hela sydafrika upp mot de stora sjöarna och i kontinentens östra del så långt norr som till Mount Kenia. Numera är stammen illa åteänket, är fullständigt utrotad i hela Kapkolonien och trängd inåt till af hvita mer sällan besökta trakter. Det behöfs väl att stränga bestämmelser ifråga om jakt tillkomma, om ej denna och flera andra arter af Afrikas intressanta antilopfauna skola dela blåbockens och andra släktingars öde att bli fullständigt utplånade från jorden.

Älgantilopen trives väl i fångenskap, på en del stora gods i England hålles den lifftam och fortplantar sig villigt.

Det nu å Museum uppställda exemplaret förvärfvades för ett par år sedan från Cumeos menageri där det efter ett ofrivilligt kringflackande lif slutade sina dagar.

H. Skoog.

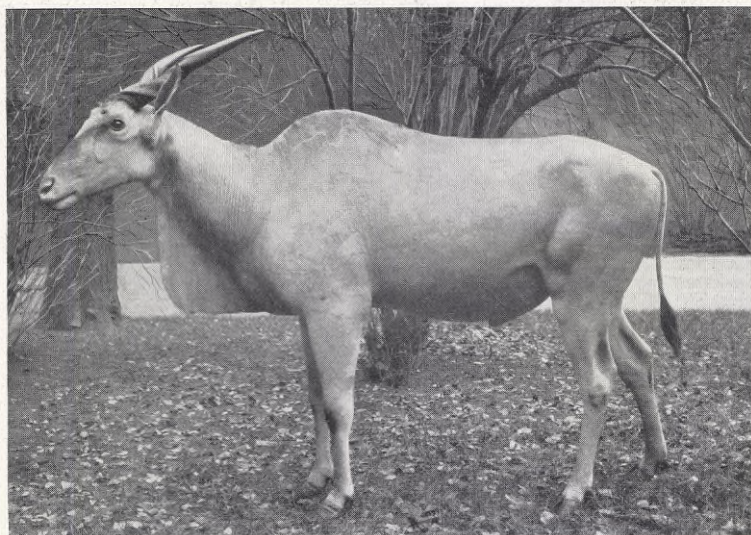

Foto. Karnel, Göteborg.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

ALGANTILOP, Taurotragus oryx, pall. — Göteborgs Muscii senaste förvärf.

KONUNG LUDVIG III:s TRONBESTIGNING.

KONUNGAPARET LÄMNAR
DOMKYRKAN
EFTER GUDS-
TJÄNSTEN
DEN 12 NOV.

Nedre bilden:
KONUNGAPARET I KRÖ-
NINGSVAGNEN
GÖRA UPPE-
HÅLL FRAM-
FÖR RÅDHUSET,
DÄR ÖFVER-
BORGMÄSTÄ-
REN FRAMFÖR
FOLKETS
HYLLNING.

Efter fotografier.

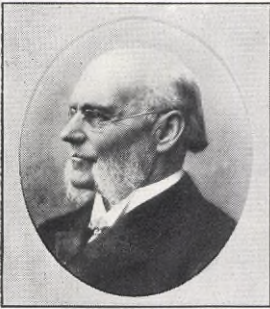
Kliche: Kem. A.-H. Ernst Niltzsch, Nürnberg.

Fästligheterna i München med anledning af *konung Ludvig III:s af Bayern tronbestigning* togo sin början den 12 nov. med gudstjänst i domkyrkan, i hvilken konungaparet och samtliga prinsar och prinsessor af kungl. huset deltog. Efter guds-

tjänstens slut begåfv sig konungen och drottningen under kanonsalut och med hänförelse hälsade af de väldiga människomassorna till Marienplatz, där de framför rådhuset hyllades af stadens öfverborgmästare von Borscht med ett högstämdt anförande.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

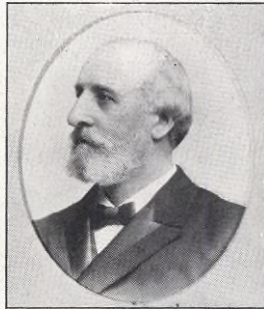
* Data å nästa sida.

S. E. RINMAN.
F. d. Assuransdirektör. —
Göteborg. 75 år 7 Nov.*

C. T. ERIKSON.
Ingeniör. — Grantorp, Nämö,
70 år 19 Nov.

N. NILSSON,
Byggmästare. — Stockholm.
70 år 24 Nov.*

K. A. LAGERVALL.
Länsagronom — Hernösand.
50 år 24 Nov.

L. H. LUNDSTEDT.
Rådman. — Stockholm.
60 år 14 Nov.*

D. V. LJUNGBERG.
Kyrkoherde. Stadsfullmäktig.
— Enköping. 50 år 22 Nov.

E. B. STRANDMAN.
Prakt. läkare. — Göteborg.
50 år 11 Nov.*

A. O. K. HÖGSELL.
Kronolänsman. — Nybro.
50 år 13 Nov.*

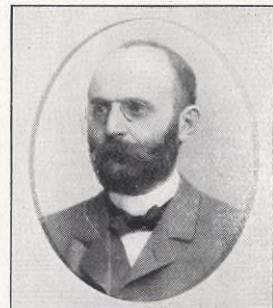
S. O. L. LAGERLÖF.
Författarinna. Fil. hed. d. r. —
Falun. 55 år 20 Nov.*

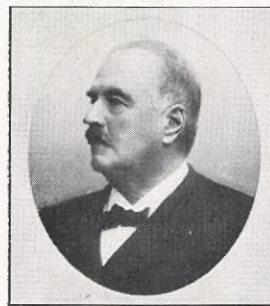
A. A. RANFT.
Teaterdirektör — Stockholm.
55 år 23 Nov.
(Biogr. o. hets-nortr. årr. IX:22)

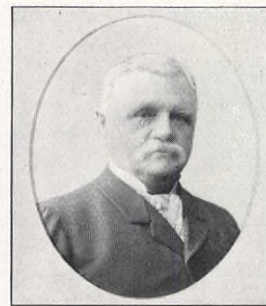
E. H. G. WRANGEL.
Professor — Lund.
50 år 20 Nov.*

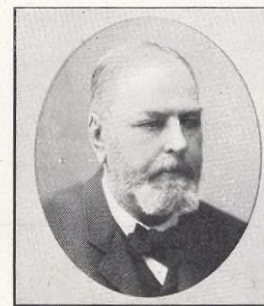
C. A. L. FAHLSTEDT.
Lärare. — Stockholm.
50 år 19 Nov.*

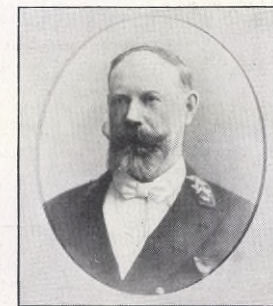
A. M. KOCH †.
Bruksegare. — Uddevalla.
F. 36. † 2 Nov.*

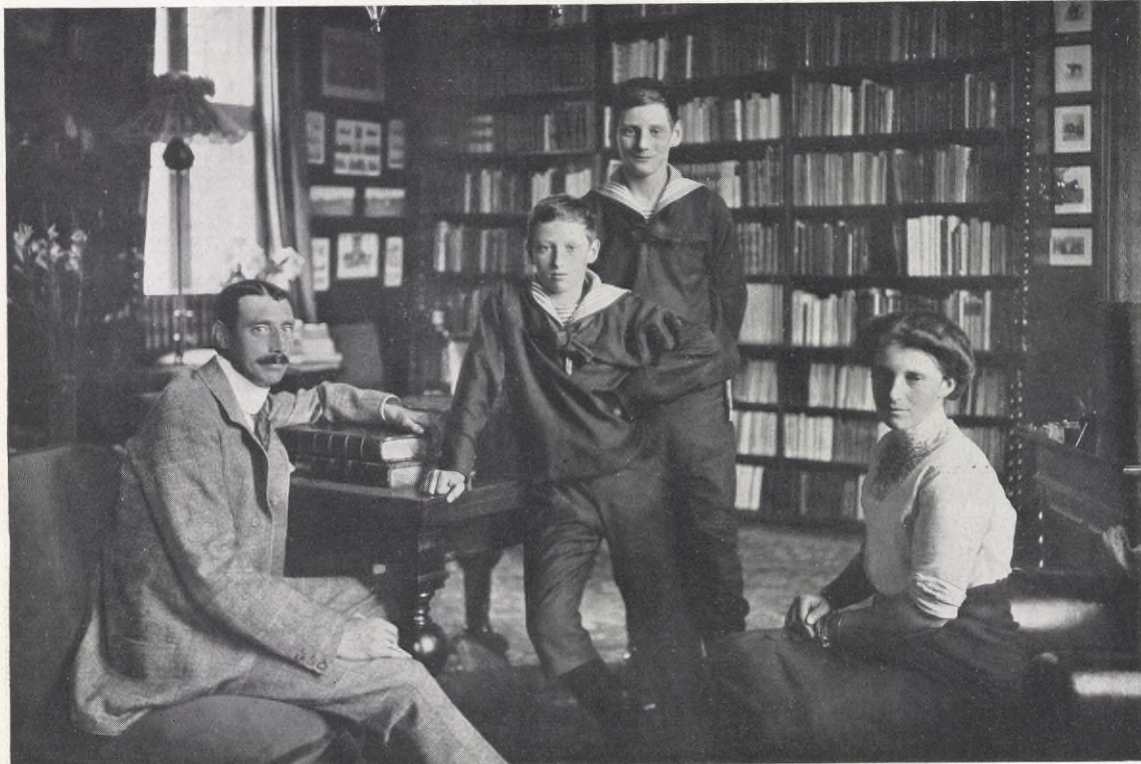
A. W. T. WÄSTFELT †.
F. d. Öjverstelöjtn — Stock-
holm. F. 38. † 8 Nov.

B. O. BELLANDER †
Jägmästare. — Bollnäs.
F. 45. † 6 Nov.*

J. E. BERGGREN †.
Statens Landbruksingeniör. —
Upsala. F. 55. † 5 Nov.*

Efter fotografi.

Käadet konst. A. L. Ernst Sjöqvists, Skånska Bild.

KONUNG CHRISTIAN X OCH DROTTNING ALEXANDRINE med prinsarne Fredrik och Knut å "Sorgenfri" slott. DEN 15 NOVEMBER VAR 50-ÅRS DAGEN AF DEN GLÜCKSBORGSKA ÄTTENS TRONBESTIGNING I DANMARK.

C. A. WEMAN †.
F. d. Landtbrukare — Linkö-
ping. F. 33. † 7 Nov.*

T. NILSEN †.
Disponent. — Göteborg.
F. 67. † 2 Nov.

ENGELBERT RINMAN. Ail. sjökapt. o. ångf.-befälh.-ex. 60 samt eng. sjökapt. ex. i Hongkong 62. befälh. å sv. segel- o. ångf. 64—74. Verkst. dir. i Sv. Allm. Sjöförsäkr.-a-b. i Göteborg 74—08. Styr.-led. i Göteborg. evangel. missions fören. 75—95, de flesta åren såsom v. ordi. eller ordi.

NILS NILSSON. Inneh. af mur- o. byggm. firman Nilsson & Hanson i Stockholm sedan 89. Besikt.- o. värder. man af fastigheter i Stockholm i Stockh. int. gar. a-b, Lifförsäkr. a-b. Thule o. öfverståth. emb. Led af komm. f. Stockh. stad, f. Stockh. allm. brandst. bolag; en af borgerskaps-ets 50 äldste. Led. af fattigv. styr.

HERMAN LUNDSTEDT. Stud.-ex. 73, hofr.-ex. 80, v. hărădshöfd. 83, amanuens i Eckles. dep. 84, not i Sv. hofr. 89, stadsnot i Stockh. rådhr. 91, rådman 05. Ordfi. i rådhr:s öe afd. 10.

EMIL STRANDMAN. Stud.-ex. 83, med. lic. 95; tf. lasarettsläkare i Falköping, Venersborg, Mariestad o. Lidköping 95—96, prakt. läkare i Göteborg sedan 96. Bitr. läk. v. Sahlgrenska sjukh. kir. afd. 98—1900, inneh.

sedan 1900 en synnerligen ansead o. anlitad kirurgisk privatklinik i Göteborg; assistent v. Vanförelst. ortoped. klinik 98—09, ordinarie läkare derst. sedan sistn. år.

AXEL HÖGSELL. Kr. länsm. ex. 93, kr. länsman o. polisupplysning- man i Nybro sedan 96. Ordfi. i styr. f. Bank a-b. S. Sveriges afd. konst. derst., v. ordfi. i styr. f. badanst.

SELMA LAGERLÖF. Elev v. h. lärarinneseim. i Stockholm 82—85. lära i Landskrona 85—95; förf. till Gösta Berlings saga (91) jemte ett flertal andra vittra arbeten, hvilka äro lästa å snart alla kulturspråk och som gjort S. L. världsberömd. Erhöll Sv. akad. st. gulmedalj 04, fil. hedersdoktor i Upsala 07, samt Nobelpriset i litteratur 09. — Biografi o. helsid. portr. ärg. X: 8 samt porträtt vid olika, senare tillfällen.

EWERT WRANGEL. Stud.-ex. 82, fil. dir. 89; e. o. amanuens v. Lunds univ. bibl. 85, andre aman 99; docent i estetik o. litt. hist. v. Lunds univ. 88, professor i samma ämnen jämte konsthistoria 1900. Litteratur- o. konsthistoriker.

CARL FAHLSTEDT. Stud.-ex. 82, fil. kand. 86, lär.-ex. v. univ. i Genova 93, lär. i Italien 91—96; sedan 99 lär. i moderna språk v. Beskowska skolan. Grundläggare af o. förest. f. Sv. Bokhand.-skolan sedan 05. Lexi-koGRAF.

ARTHUR KOCH †. Stud.-ex. 55. Egnade sig af affärsverksamhet samt ingick såsom verkst. direktör o. styr.-ordfi. i Kampenhois fab. i Uddevalla 89. Stadsfullmäktig derst. 91—07, ordfi. fr. 97; jemväl på sin tid ordfi. i styrelserna f. Vargöns a-b, Hillingsbergs a-b, och Storfors a-b. Mång-årig led. af Hushälln.-sällsk., förvaltn.-utsk. samt landstingsman. Led. af Riksd. F. K. 74—79 o. 83—87, led. af bankostats- o. konstit.-utskotten.

BROR OLOF BELLANDER †. Utex. fr. Skogsinst. 66, Jägmästare i Gestr. revir 74—95, disponent i Skogens kol a-b. 76—85, verkst. direktör 86—07. Skicklig och ansead skogsman.

EMIL BERGGREN †. Stud.-ex. 76, landtmät.-ex. 80, utex. fr. Ultuna landtr.-inst. 82, landtr.-ing.-ex. 85, stat. landtr.-ing. i Vester- o. Norrb. län. 86—92, i Norrb. län sedan 92. Led. af Hushälln.-sällsk. sedan 89, v. ordfi. sedan 04; led. af styr. f. Äminne landtr.-skola, inspektör i Torne-dalens landtmanna- o. folkhögskola, ordfi. i länets trafikklubb. Landstings- man 04—07, led. af Riksd. F. K. sedan 06, suppl. i lagutsk. 08—09, i jordbr.-utsk. fr. 10. Led. af K. Landtr.-akad.

CARL WEMA †. Egnade sig efter afslutade studier af jordbruk och arrenderade ett flertal större gårdar, bl. a. Östergötl. läns hushälln. säll- skaps dāv. egendom Haddorp. Led. af prem. nämnden, värder. man vid domänuppskattning, ordfi. i vägstyr.

INNEHÅLL: Amiral Gustaf Lagercrantz (biografi och helsidesporträtt). — C. C:sön Bonde †. — Martin Nisser †. — Kvinnliga donatorer. — Vetenskapsakademiens Nobelsammanträde. — Arets Nobelpristagare i litteratur, kemi, och fysik. — Malmslättskommissionen. — Den nya järnvägshanken vid Raset på Västra stambanan. — Landtbruksriksdagen. — "De gamlas dags" konstutställning. — Karin Branzell som Carmen. — Ett märkligt sigill. — Price Collier †. — Alfred Russel Wallace †. — "Bernåd Fredgren" †. — Glücksborgska dynastiens femtioårsjubileum. — Kungafestligheterna i München. — Grekisk minnesfest i Saloniki. — Veckans porträttgalleri. — Ringarne. Berättelse af Anders Österling.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgiftvande förbjudes vid laga påfölja.